

בארזים נפלה שלהבת

ירדן, אולם עם צמיחת ההנהגה הנאציוניסטית הם פנו אליה ונתמכו עליה. ג'מאל עבד אל-נאצר ניצל את התנועה, שבראשייתה היתה יותר פרגמטית מאשר אידאולוגית, לפעילות חברתית בארצות ערב השונות. הקאדמיין היו בידו מכשיר לביצוע קשרים, נסיונות הפיכה וברירות, בסוריה, בעיראק, ובלבנון בשנת 1958.

★ ★ ★

המפקד, קרוב משפחה

שאך אשר פנה נאצר אל הסוציאליזם, שינו גם הקאדמיין אל ערב את גישתם, ובניגוד לייסוד התנועה, שהיו ימניים, פנה הדור הצעיר שלה שמאלה. בשעתו כמעט חל פילוג בתנועה על רקע זה. אולם בי-

אל אעודה), אירגון חבלני שהופעל בהשראת הקאדמיין ובסיסו בלבנון. **נוער הנקם** (שבאב אל תיאר), אירגון חזית פידאני, שאף הוא היה קשור לקאדמיין. כשהתאחדו ארבעה אירגונים אלה לחזית העממית, השתלטו עליה אנשי הקאדמיין אל ערב. כמנהיג האידיאולוגי של החזית משמש ג'ורג' חבש, פלסטיני מסביבות תול-כרם המתגורר בלבנון, שהוא הנוצרי היחיד התופס עמדת מפתח באירגוני החבלה הערביים. קצין המיבצעים הראשי של החזית הוא אחמד אל ימאני, איש טריפולי שב-לבנון, פלסטיני במוצאו, המכהן כיושב-ראש התאחדות פועלי פלסטיין בלבנון והיה מנהיג אירגון ג'יבורייהשיבה. עד כמה שניתן לברר, הרי אחמד אל-

הרוצח

מחמוד מוחמד עיסא, החבלן גבה הקומה שירה בשירדאן, מובא כשהוא כבול באזיקים להוצאת פקודת-מעצר באתונה. עיסא, המחזיק סיגריה בין שפתיו, הושיט את אצבעות ידו לפנים בסימן הנצחון "וי", כשהצלמים עשו עליו.

נאצריסטי, ומגמה להפוך את כל המישרים הקיימים בארצות ערב על מנת להקים בהם מישרים איתודיים בהנהגת ג'מאל עבד-אל-נאצר.

כשראו זאת הסורים, תפסו במאי 1968 את מנהיג האירגון, ג'ורג' חבש, עם שני מפקדים אחרים, וכלאו אותם. אולם אנשי החזית, מחופשים כקצינים סוריים, הצליחו לשחרר את השלושה מכלאם ולהעבירם ללבנון.

כתוצאה מכך לחצו הסורים על אנשי ה-ג'ת"פ לשעבר לפרוש מן החזית. אחמד ג'יבריל, שהיה מפקד ה-ג'ת"פ, פרש, אך רק קומץ מאנשיו פרשו עימו יחד.

גם ג'יבריל וגם חבש מחזיקים כיום בשם רחזית העממית לשיחרור פלסטין. אך ה'תנועה הקיימת היא זו של חבש, שהקימה את מפקדתה בבירות אך מקבלת את עיקר תמיכתה מקאהיר. רק אחרי פרישתו של ג'יבריל הפך אחמד אל ימאני לקצין-המיבצע עם הראשי של רחזית והוא שתיכנן את חסיפת מטוס אל-על ואת ההתנקשות במ'טוס אל-על באתונה.

אנשי החזית העממית הם היחידים מבין אירגוני-החבלה הערביים המחזיקים במיש' נחו של מאו. כמחנותיהם ניתן למצוא את אימרות היושב-ראש בערבית, ולפני כל יציאה לפעולה הם קוראים פרק ממישנתו, וזאת למרות שהקשרים של האירגון עם סין העממית אינם הדוקים כאלה של יאסר ערפאת או יחיה האמודה. כיום, הפכה ל-מעשה החזית העממית לזרוע החבלנית ה'מיבצעית של הקאדמיין אל-ערב.

★ ★ ★

טעות בכתובת

ש לטונות לבנון השלימו מומן עם פעילות האירגון, התומך בקומוניסטים הלבנוניים ומוכר כאירגון נאצריסטי. אין ספק כי את השראתם והאישורים לפקודות המיבצע שלהם מקבלים אנשי החזית מ'קאהיר ולא מביירות. לנאצר נוח יותר להפי' עיל את אירגון החבלה שתחת השפעתו דוקא מלבנון.

יותר משנפועה יוקרתו של נאצר בעולם הערבי מהתבוסה במלחמה, היא נפגעה ב'חודשים האחרונים בעקבות הפעילות המיב'צעית של הפתח. יאסר ערפאת הולך ודוחק את מקומו של נאצר כגיבור העולם הערבי.

החלל

ארונו של מהנדס הנמלים ליאן שירדאן בן ה-50, שנהרג בהתקפת החבלנים על המטוס, מורד בנמל התעופה של לוד. שירדאן, מומחה בינלאומי בשירות האו"ם, לשעבר טנ"אלוף בחיל'הים, נפגע משלושה כדורי קלצ'ניקוב, שריסקו את גולגולתו.

ימאני הוא קרוב משפחה של טהאר אל-ימאני, אחד ממתנקשי החזית באתונה. אחיו של טהאר ימאני, מוחמד חוסיין ימאני, נה'רג ב-19 באוקטובר 1966, בעת היתקלות של חולית ג'יבורייהשיבה עם יחידת משמר-הגבול ברמת יפתח, ליד גבול לבנון - היתקלות שבה נהרג גם סמל דרוזי של משמר-הגבול.

★ ★ ★

המטרה: להפוך!

ב ניגוד ל"פתח" ומנהיגו יאסר ער'פאת, שאינם תונים להשפעתו של נא'צר ואף מעים לצאת נגדו ולחלוק עליו, היתה החזית העממית מראשיתה אירגון בעל מגמה נאצריסטית מובהקת. בסיסי האימונים של האירגון היו בסיסי ה-ג'ת"פ בסוריה. בירדן היו לאירגון בסיסי פעולה, מהם יצאו מדי פעם חוליות חבל'נים, שרובן ככולן נפלו בידי כוחות צה'ל. אבל למרות התמיכה הסורית ונסיונות ה'השתלטות של מפלגת הבעת הסורית על החזית העממית, התבססה באירגון האידיא'ר לוגיה שקבעו את אנשי הקאדמיין: מרכסיזם

ניגוד למשבר דומה שפקד את מפלגת ה'בעת, הצליחו הקאדמיין להתגבר על חילוקי הדעות ביניהם. בשנים האחרונות השתלטו אנשי הפלג השמאלי כליל על התנועה, הג'דירו את עצמם כמרכסיסטים ושינו את סיסמתם ל: סוציאליזם! אחדות ערבית! נקמה!

הסיסמות הן גמישות ומשתנות, מלבד הסיסמה: נקמה!

בירדן היו הקאדמיין אל-ערב תנועה בל'תי'חוקית, שפעלה במחתרת והקימה תאים בכל עיר וכפרי הגדה המערבית. מסיבה זו קל כיום יותר לחזית העממית, שהקאדמיין אל-ערב משתייכים אליה, מאשר לפתח. ל'גייס תמיכה ושיתוף פעולה בשטחים ה'מוחזקים בידי ישראל. הבסיסים והאנשים שלה קיימים שם עוד מלפני המלחמה. הקאדמיין אל-ערב הם גם התנועה היחי'דה ששלחה לאחר המלחמה שליחים אידיא'רי לוגיים לגדה המערבית, כמו תיאסיר קובעה, אחד המנהיגים של הקאדמיין, היושב עתה בכלא ישראלי.

שני האירגונים הנוספים שהסתפחו ל'חזית העממית לשיחרור פלסטין הם: **אירגון ג'יבורי השיבה** (אבסאל

שני דגלים

אנשי הקאדמיין אל-ערב בלבנון מניפים שני דגלים: לבנוני ופלסטיני. אולם את השראתו מקבל האירגון דווקא מקאהיר. מנהיג הפתח ותחזירה לנאצר. לאור זאת, נראה כי פשיטת הקומנדו של צה'ל על נמל-התעופה בבירות, על כל ההשלכות שלה לגבי הפעילות החבלנית בעתיד, היתה בבחינת טעות בכתובת. כרי'ללמד את החזית העממית לשיחרור פל'סטין לקח, הכתובת אינה בירות - אלא קאהיר.